

ÚRSKURÐARNEFND Í VÁTRYGGINGAMÁLUM

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Mál nr. 277/2000

M

og

Vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar atvinnureksters.

Vinnuslys í ostagerð þann 11.8.1997.

Gögn.

1. Málskot móttekið 7.11.2000.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna í máli nr. 262/1999.
3. Lögregluskýrslur ásamt ljósmyndum af vettvangi.
4. Umsögn Vinnueftirlits ríkisins um slysið, dags. 15.10.1998, ásamt ljósmyndum.
5. Læknisvottorð, dags. 26.2.1999.
6. Bréf lögmanns M, dags. 1.9.1998, 30.11.1998, 18.2.1999
7. Bréf X, dags. 2.2.1999.

Málsatvik.

M var að morgni 11. ágúst 1997 að störfum í ostagerð A. Var hann við sérstakt ostakar, þar sem framleidd er kotasæla, og var að koma fyrir hræribúnaði sem fest er við drifbúnað fyrir ofan mitt karið. Hræribúnaðurinn er tindóttur armur á öxli og vegur 18,2 kg. Honum var komið fyrir á þann hátt að hann var settur ofan í botn karsins og síðan lyft um 4 cm upp í lás á drifbúnaðinum og um leið er honum stýrt í sæti sitt. Að svo búnu er lásnum lokað. Þurfti að lyfta hræribúnaðinum upp í karið og síðan að beygja sig yfir brún karsins meðan hann var festur við drifbúnaðinn. Bleyta var á gólfum í kringum karið, þegar slysið varð. M var í stúgvélum sem eru sögð vera stöð á blautu gólfi. Vinnuaðstaða hafði verið óbreytt við ostakarið frá árinu 1955. M mun hafa unnið í 10 ár hjá A, en um tveggja mánaða skeið við umrætt ostakar.

M kvaðst hafa haldið á hræribúnaðinum með báðum höndum og verið með handleggji beina í 90° horni frá öxlum. Hann hafi þurft að beygja sig aðeins fram yfir brún karsins sem var í mittishæð. Hann hafi þá runnið í bleytu á gólfinu og fengið hnykk á bakið. Stuttu síðar hafi hann farið á Slysadeild. Kom í ljós brjós-klos í baki og hefur hann þurft að gangast undir skurðaðgerðir af þeim sökum.

Í umsögn Vinnueftirlitsins segir að orsök slyssins megi rekja til þess að of mikið álag hafi verið á líkamann miðað við stöðu M, þ.e. að hann hafi verið að lyfta of miklu þunga of langt frá sér. Þá segir að hálka á gólfi hafi einnig getað leitt til þess að M hafi runnið til og við það fengið hnykk á bakið. Af hálfu eftirlitsins voru gerðar athugasemdir, helst að því er varðar vinnuaðstöðu við framleiðslu kotasælu þannig að hún uppfylli reglur nr. 499/1994 um öryggi og hollustu þegar byrðar eru handleiknar.

Af hálfu M er talið að vinnuaðstaða sem hann þurfti að búa við hafi ekki verið forsvaranleg. Hún hafi brotið í bága við ýmis ákvæði í fyrrgreindum reglum nr. 499/1994, svo og ákvæði laga nr. 467/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Auðveldlega og án mikils kostnaðar hefði verið hægt að koma fyrir gólfgrindum til að koma í veg fyrir að starfsfólk rynni til í bleytu á gólfinu. Þá hafi oft verið kvartað yfir vinnuaðstöðu við gerð kotasælunnar.

Bótum hefur verið hafnað af hálfu tryggingafélagsins. Er á því byggt að ekki hafi verið kvartað yfir vinnuaðstöðu við ostakarið að öðru leyti en því að nota þurfti skóflur til að moka úr karinu. Aðstaða við karið hafi í engu verið frábrugðin því sem verið hafði til fjölda ára. Bleyta á gólfi sé

hluti af starfsumhverfi mjólkuriðnaðar og til staðar voru stígvél, sem voru stöm í hálfu, fyrir starfsfólk til að nota. Þá hafi það ekki verið ofraun að lyfta hræriverkinu upp í lásinn á drifbúnaðinum.

Álit.

M kveðst hafa runnið í bleytu á gólfinu og fengið hnykk á bakið. Ekki verður séð að gólf hafi í umrætt sinn verið hálli af völdum bleytu en venjulegt var. Samkvæmt umsögn Vinnueftirlitsins var M í stígvélum sem eru sögð vera frekar stöm á blautu gólfi. Af gögnum málsins verður ekki ráðið að það verði virt A til sakar þótt bleyta hafi verið á gólfum. Þá verður heldur ekki talið að meiðsl M megi rekja til þess að hann hafi verið að handleika of þunga byrði. Miðað við fyrirbyggjandi gögn verður ennfremur að telja ósannað að slysið megi rekja til ófullnægjandi eða hættulegrar vinnuaðstöðu við ostakarið eða að slysið gerst með þeim hætti að A beri bótaábyrgð á líkamstjóni M. Að framangreindu virtu verður bótaábyrgð ekki lögð á A vegna þess líkamstjóns sem M hlaut, er hann rann á gólfinu.

Niðurstaða.

A ber ekki bótaábyrgð á líkamstjóni M.

Reykjavík, 12. desember 2000.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.